



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radmily Baďurové a soudkyň JUDr. Šárky Žmolilové a Mgr. Šárky Bokůvkové v právní věci žalobce **RPG Byty, s.r.o.**, se sídlem Gregorova 3/2582, Ostrava - Moravská Ostrava, zast. Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Čs. legií 5, Ostrava, proti žalovanému **Ing. Andrzej W.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. JUDr. Wandou Krygielovou, advokátkou se sídlem V. P. Čkalova 478/18, Praha 6, Bubeneč, **o zaplacení 19.654 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Karviné - pobočka v Havířově dne 25.9.2015, č.j. 114C 187/2014 - 128,

t a k t o :

I. Odvolání žalobce do odstavce I. výroku a odvolání žalovaného do odstavce II. výroku rozsudku okresního soudu se **odmítají**.

II. Rozsudek okresního soudu se v odstavci I. výroku **potvrzuje**.

III. V odstavci II. výroku se rozsudek okresního soudu **mění** takto:

Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci 17.842,60 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 2.879,30 Kč od 18.12.2013 do 31.7.2014 a z částky 17.842,60 Kč od 1.8.2014 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci náklady řízení ve výši 25.457 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalobce.

V. Žalovaný **je povinen zaplatit** České republice na nákladech řízení 4.044 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Karviné.

VI. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 7.800 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresní soud zavázal žalovaného k povinnosti zaplatit žalobci 1.811,40 Kč spolu s úrokem z prodlení z částky 305,70 Kč ve výši 8,05% ročně počínaje dnem 18.12.2013 do zaplacení a s úrokem z prodlení z částky 1.505,70 Kč ve výši 8,05% ročně počínaje dnem 1.8.2014 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec I. výroku), žalobu ohledně částky 17.842,60 Kč spolu s úrokem z prodlení z částky 2.879,30 Kč ve výši 8,05% ročně od 18.12.2013 do zaplacení a s úrokem z prodlení z částky 14.963,30 Kč ve výši 8,05% ročně od 1.8.2014 do zaplacení zamítl (odstavec II. výroku), zavázal žalobce k náhradě nákladů řízení žalovanému ve výši 7.040 Kč (odstavec III. výroku) a dále zavázal oba účastníky k náhradě nákladů řízení státu, a to žalobce výši 2.239 Kč a žalovaného ve výši 1.805 Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec IV. výroku).

Tento rozsudek v celém rozsahu napadli včasným odvoláním oba účastníci.

Žalobce namítl, že okresní soud nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem a jím označeným důkazům, neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností a na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, přitom

s ohledem na další skutečnosti a důkazy uplatněné podaným odvoláním soudem zjištěný skutkový stav neobstojí a rozhodnutí okresního soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Okresní soud odhlédl od ekonomické podstaty věci a svým rozhodnutím nastolil situaci, kterou nelze v souvislosti s nálezem Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS 3/2000 vyhodnotit jinak, než jako protiústavní. Znalecký posudek, z něhož okresní soud vyšel, je vadný a pro danou věc nepoužitelný. Vadou znaleckého posudku, jehož úkolem bylo stanovení obvyklé ceny nájemného, je, že ocenění provedl za pomoci oceňovacího předpisu, subjektivních úvah znalce bez relevantního zdůvodnění a bez průkazné metodiky. Znalcem stanovený stěžejní parametr výpočtu ekonomického nájemného - výnosnost bytu ve výši 4% není podložen žádným relevantním výpočtem a zcela odporuje judikatuře Ústavního soudu. Podle Pl. ÚS 3/2000 cenová regulace nemá-li přesáhnout meze ústavnosti, nesmí evidentně snížit cenu tak, aby ta vzhledem k prokázaným a nutně vynaloženým nákladům eliminovala možnost alespoň její návratnosti, neboť v takovém případě by vlastně implikovala popření účelu a funkcí vlastnictví. Nejvyšší soud pak ve svých dřívějších rozhodnutích (SOU RNS č. C4494) dovodil jako přiměřený zisk částku rovnající se cirká 25% měsíčního nájemného. Při stanovení obvyklé ceny nájemného nelze vycházet z cen v obecních bytech, neboť ty jsou utvářeny místní a sociální politikou a podmínky pro přidělování takových bytů jsou odlišné od podmínek typických pro trh s byty. Nepříléhavé je rovněž srovnání s byty družstevními, neboť i pro tyto byty platí jiná kritéria ovládající výši úhrady za jejich užívání. V té souvislosti odkázal žalobce na profesora B., který jako standardní metodiku jasně preferuje porovnávací metodiku realizovaných nájmu. Následně pak žalobce vlastním propočtem dospěl k závěru, že realizované nájemny v dané lokalitě se pohybovaly v roce 2012 ve výši 75,72 Kč za 1 m² a v roce 2013 ve výši 73,96 Kč za 1 m². V domě, v němž se nachází byt žalovaného, se pak výše nájemného pohybovala v rozmezí od 68,40 Kč do 100,74 Kč za 1 m². Původní nájemníci se smlouvou s postupným navyšováním pak mají nájemné ve výši 68,40 Kč za 1 m².

Žalovaný se svým odvoláním domáhal zrušení rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu projednání, popř. zamítnutí žaloby s odůvodněním, že žalovanému svědčí nájemní poměr k předmětnému bytu z titulu zákonného přechodu nájmu po smrti jeho otce. Žalovaný nesouhlasil se závěrem okresního soudu v otázce vzniku doby trvání a zániku nájemního poměru k datu 30.6.2006. Má za to, že na něho přešlo nájemní právo po smrti otce dne 22.5.1999 ze zákona a žalovaný vstoupil do tohoto nájemního vztahu za stejných podmínek, které svědčily jeho otci, tedy že jde o nájemní poměr na dobu neurčitou a tento vztah trvá dosud. Za užívání bytu platí žalovaný úhradu dle posledního evidenčního listu, který podepsal 1.11.2011. Nájemní smlouvu, kterou uzavřel s právním předchůdcem žalobce dne 7.7.1999, nepokládá z výše uvedených důvodů za platnou.

Žalobce v písemném vyjádření k odvolací argumentaci žalovaného namítl, že na něho nemohlo přejít právo nájmu, neboť ke dni úmrtí otce nesplňoval zákonné podmínky tohoto přechodu a nájemní smlouvu ze dne 7.7.1999 uzavřel platně. Podle žalobce nesdílel žalovaný se svým otcem ke dni jeho úmrtí společnou domácnost.

Odvolací soud se v první řadě zabýval přípustností odvolání žalobce do vyhovujícího odstavce I. výroku a přípustností odvolání žalovaného do zamítavého odstavce II. výroku a dospěl k závěru, že je nutno odvolání účastníků v tomto rozsahu odmítnout.

Z povahy odvolání, jakožto řádného opravného prostředku, plyne, že je k jeho podání legitimován jen ten účastník řízení, kterému nebylo soudem I. stupně vyhověno, nebo kterému byla tímto rozhodnutím způsobena určitá újma na jeho právech. Rozhodující pro posouzení této otázky je přitom výrok napadeného rozhodnutí, nikoli jeho odůvodnění. Bez právní relevance je rovněž subjektivní přesvědčení účastníka. Vznik újmy se posuzuje výlučně z procesního hlediska, tedy objektivně.

Na základě výše uvedeného činí odvolací soud závěr o nedostatku subjektivní legitimace žalobce k odvolání proti odstavci I. výroku, jímž mu bylo v rozsahu tam uvedeném vyhověno a o nedostatku subjektivní legitimace žalovaného k odvolání proti odstavci II. výroku, jímž byla žaloba v rozsahu tam uvedeném zamítnuta. Z toho důvodu odvolací soud odvolání obou účastníků odmítl podle § 118a písm. b) o.s.ř. (viz odstavec I.).

Z podnětu včasného odvolání obou účastníků přezkoumal odvolací soud rozsudek okresního soudu včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ust. § 206 odst. 1 a § 212 věty první o.s.ř. v celé rozsahu se závěrem, že důvodné je pouze odvolání žalobce a jsou podmínky pro změnu tohoto rozhodnutí v odstavci II. výroku.

Skutková zjištění okresního soudu převzal odvolací soud i pro odvolací řízení a takto zjištěný skutkový stav ještě doplnil o následující skutečnosti. Z evidenčních listů nájemců Radmily B. (č.l. 19), Aleny S. (č.l. 21), Miloše H. (č.l. 23), Jarmily K. (č.l. 25), Josefa P. (č.l. 27) a Drahomíry H. (č.l. 29) odvolací soud zjistil, že u těchto osob činila výše nájemného s účinností od 1.2.2012 62,52 Kč za 1 m² započitatelné plochy. Z evidenčního listu nájemce Jakuba G. (č.l. 45) odvolací soud zjistil, že s účinností od 1.12.2012 činila výše nájemného 79,25 Kč za 1 m² a z evidenčního listu Šárky M. (č.l. 47) byla zjištěna výše nájemného od 1.3.2013 80,03 Kč za 1 m². Ve všech těchto případech se nájemné týká bytů ve stejném domě, v němž bydlí i žalovaný.

Volným hodnocením důkazů provedených před soudy obou stupňů dospěl odvolací soud k tomuto, pro posouzení věci podstatnému, skutkovému závěru.

Žalovaný v postavení nájemce užíval předmětný byt na základě nájemní smlouvy, kterou uzavřel po smrti svého otce (Ing. Stanislava W. zemřelého dne xxx) s právním předchůdcem nynějšího žalobce (pronajímatele) dne 7.7.1999. Tato nájemní smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 30.6.2000 a obsahovala prolongační doložku o automatickém prodlužování vždy o 12 měsíců, pokud bude

žalovaný řádně plnit své nájemní povinnosti. Podle článku V. nahrazuje tato nájemní smlouva dohodu o odevzdání a převzetí bytu ze dne 25.10.1967 (uzavřenou s otcem žalovaného) a pronajímatel zároveň potvrzuje, že práva a povinnosti z této dohody přešly dnem 1.7.1999 na žalovaného podle § 706 a § 707 obč. zák. v tehdy platném znění. Mezi účastníky již žádná další smlouva uzavřena nebyla, žalovaný bydlí v bytě dosud a za jeho užívání platí měsíční úhradu podle evidenčního listu ze dne 1.11.2011 ve výši 50,65 Kč za 1 m² při započitatelné ploše bytu 83,05 m².

Žalovaná částka 19.654 Kč představuje rozdíl mezi skutečnými platbami „nájemného“ a nájemným obvyklým v daném místě a čase a nedoplatkem vyúčtovaných služeb za období let 2012 a 2013. Konkrétně požaduje žalobce za dobu od ledna do června roku 2012 4.207 Kč měsíčně (50,65 Kč/m²) a od července do prosince roku 2012 5.245 Kč měsíčně (63,15 Kč/m²). Za skutečně spotřebované služby bylo žalovanému účtováno 37.073 Kč. Celkem měly tyto platby činit 93.785 Kč. Po zohlednění plateb provedených žalovaným ve výši 90.600 Kč včetně přeplatku ze služeb 3.061 Kč činí dluh žalovaného za rok 2012 3.185 Kč. Za období od ledna do prosince roku 2013 požaduje žalobce „nájemné“ 68.796 Kč (12x 5.733 Kč), což odpovídá 69 Kč za 1 m² a z vyúčtování služeb 35.542 Kč, celkem 104.338 Kč. Po zohlednění platby 87.869 Kč činí dluh žalovaného 16.469 Kč. Dluh za rok 2012 byl na základě výzvy doručené žalovanému splatný 17.12.2013 a za rok 2013 k 31.7.2014.

Žalovaný neměl námitky proti vyúčtování služeb, namítal však nepřiměřené vysoké platby odpovídající nájemnému a dále namítal neplatnost nájemní smlouvy ze dne 7.7.1999. Žalovaný argumentoval tím, že na něj přešlo právo nájmu k předmětnému bytu ze zákona po smrti otce a toto právo mu svědčí dosud.

Okresní soud posoudil nájemní smlouvu ze dne 7.7.1999 jako platnou s tím, že nájemní poměr podle této smlouvy skončil k 30.6.2006, neboť možnost automatického prodlužování byla vyloučena novelizovaným ustanovením § 686a odst. 6 obč. zák. ve znění účinném do 31.12.2013 (dále jen obč. zák.). Od 1.7.2006 tedy užívá žalovaný předmětný byt bez právního důvodu.

S tímto závěrem odvolací soud souhlasí. Otázka zákonného přechodu nájmu z otce na žalovaného (nyní zpochybňována samotným žalobcem) je bez právního významu za situace, kdy zákonný přechod tohoto nájemního poměru potvrdil předchůdce žalobce v nájemní smlouvě ze dne 7.7.1999. Touto smlouvou byl zároveň nahrazen původní nájemní vztah.

Ve shodě s okresním soudem ani odvolací soud neshledal jediný právně relevantní důvod zpochybňující platnost nájemní smlouvy ze dne 7.7.1999. Nynější námitky žalovaného, že nájemní smlouvu uzavřel v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek (viz odpor žalovaného proti platebnímu rozkazu č.l. 9), případně že si na okolnosti a důvod uzavření této smlouvy nepamatuje (výslech žalovaného č. 73), považuje odvolací soud za účelové a ničím neopodstatněné.

Nájemní poměr žalovaného, založený nájemní smlouvou ze dne 7.7.1999, na dobu určitou do 30.6.2000 se automaticky prodlužoval do 30.6.2006 a k tomuto datu skončil. Další obnovení nájemní smlouvy již nepřicházelo v úvahu, neboť tomu zabránilo ust. § 686a odst. 6 obč. zák. ve znění po novele provedené zák.č. 107/2006 Sb. Závěr okresního soudu o tom, že od 1.7.2006 užívá žalovaný předmětný byt bez právního důvodu, je správný.

Užíváním bytu bez právního důvodu získává žalovaný ekonomický prospěch - bezdůvodné obohacení, které odpovídá ceně obvyklé v daném místě a čase, která se vytváří na trhu s byty s neregulovaným nájemným, tj. tržnímu nájemnému (viz např. rozhodnutí NS ČR sp.zn. 26Cdo 2523/12, sp.zn. 33Odo 24/2004, sp.zn. 26Cdo 3663/2007, sp.zn. 26Cdo 3395/2007, sp.zn. 28Cdo 1730/2008). Takto získaný majetkový prospěch je žalovaný povinen vydat žalobci podle § 451 a násl. obč. zák. zák.č. 40/64 Sb. účinného do 31.12.2013, kdy bezdůvodné obohacení žalovaného vzniklo.

Při stanovení výše tržního nájemného vyšel okresní soud striktně ze závěrů znaleckého posudku znalce Ing. Hodera, tj. z ceny 55 Kč/m², vyhověl žalobě co do částky 1.811,40 Kč (s příslušenstvím) a ve zbývajícím rozsahu žalobu jako nedůvodnou zamítl.

S tímto závěrem odvolací soud nesouhlasí a postup okresního soudu nepovažuje za správný.

S odkazem na rozsudek NS ČR sp.zn. 28Cdo 17/2014 odvolací soud konstatuje, že nelze zaměňovat výši obvyklého nájemného s pevně stanovenou částkou určenou znaleckým posudkem pro konkrétní posuzovaný byt zvláště pak, byla-li tato částka určena postupem přehlížejícím volný trh s byty s odůvodněním, že v Havířově není takové prostředí, které by skýtalo dostatečný podklad pro určení ceny obvyklé výhradně porovnávací metodou.

Nejvyšší soud v citovaném rozhodnutí dospěl k závěru, že povinností obohaceného je vydat náhradu nabytého majetkového prospěchu (nelze-li jej vydat přímo), nikoliv toho, co ochuzený mohl případně získat na základě platně uzavřené smlouvy. Výše obvyklého nájemného pak není cifrou, jež by byla jednoznačně a pevně dána a její stanovení si žádá náležitá zjištění a zhodnocení relevantních skutečností. Najít zcela ekvivalentní předmět nájmu je v řadě případů zcela vyloučeno, to však nebrání tomu, aby bylo přihlášeno k předmětům obdobným, u nichž lze mít za to, že nájemné, za něž jsou pronajímány, má vypovídací hodnotu i ve vztahu k objektu, pro který je zjišťováno obvyklé nájemné. Je pak na soudu, aby na základě zjištění činěných i za pomoci znalce, co by osoby mající náležitou erudici k vyhledávání srovnatelných objektů, náležitě uvážil, v jaké výši je třeba stanovit obvyklé nájemné ve vztahu k posuzovaným prostorám. Jeho úvaha v tom směru využívající volnosti dané soudu při obtížné zjistitelnosti výše nároku ust. § 136 o.s.ř. by pak měla být náležitě podložena právě s přihlédnutím ke zmíněnému kritériu obvyklého nájemného. Základem volné úvahy je zjištění takových skutečností, které

umožní soudu založit úvahu na určitém kvantitativním posouzení základních souvislostí.

Vycházejí z těchto závěrů má odvolací soud za to, že i v tomto případě lze s ohledem na níže uvedená specifika dospět k výši obvyklého nájemného volnou úvahou soudu (§ 136 o.s.ř.), opírající se však o konkrétní kritéria, z nichž jedním může být (ve svých dílčích závěrech) i zmíněný znalecký posudek.

Není pochyb o tom (a vyplývá to i ze znaleckého posudku), že převážná část bytového fondu, nacházejícího se na území města Havířova, je rozdělena mezi tři subjekty. 22% tvoří byty obecní, 29% byty družstevní a 35% byty ve vlastnictví žalobce. Zbývajících 14% tvoří byty v rodinných domcích. Rozdílná povaha vlastnictví pak předurčuje rozdílný přístup k tvorbě ceny nájemného.

Nájemné v obecních bytech je ovlivňováno sociální a místní politikou města. Přidělování bytů do nájmu podléhá schválení rady a závisí na podmínkách, které si vlastník bytu určil. Obecně pak platí, že nájemné v těchto bytech je nižší, než nájemné tvořené volným trhem. Cena nájemného se v těchto bytech pohybovala (podle rozsahu revitalizace) od 50,02 Kč/m² do 55 Kč/m² měsíčně (viz č.l. 15 znaleckého posudku).

Cena nájemného v družstevních bytech je určována jinými specifickými faktory především splátkou dlouhodobého investičního úvěru na družstevní bytovou výstavbu vztahující se ke konkrétnímu domu (anuitou) a splátkou úvěru poskytnutého na rekonstrukci domu a bytu (je-li takový úvěr poskytnut), kromě toho obsahuje daň z nemovitosti, zálohu na fond oprav, správní náklady a další. Cena nájemného se pohybovala od 55 Kč/m² do 66 Kč/m² (viz strana 15 znaleckého posudku).

Byty v majetku žalobce jsou nabízeny za ceny od 71,05 Kč/m² do 83,82 Kč/m² (viz strana 16 znaleckého posudku).

Odvolací soud nesdílí argumentaci znalce, že byty v majetku žalobce nelze zařadit do srovnávacího vzorku z toho důvodu, že žalobce má dominantní postavení na trhu a nájemné ve svých bytech stanoví plošně.

Má-li soud stanovit obvyklé nájemné pro předmětný byt, který je v majetku žalobce, pak se bez cen nájemného v jeho bytech neobejde tím spíše, že jeho bytový fond nad ostatními byty v dané lokalitě převažuje. Bezbréhé není ani tzv. plošné stanovení cen nájemného, neboť od května roku 2011 platil zákonem předepsaný postup určení výše nájemného preferující dohodu účastníků nájemního vztahu a v případě nedohody cenu stanovenou soudem. Ceny stanovené soudem přitom nebyly výsledkem jeho libovůle, neboť vycházely ze znaleckých expertiz. Výsledkem této činnosti pak bylo ustálení cen nájemného v rozmezí od 71,05 Kč/m² do 83,82 Kč/m², přičemž je nutno zdůraznit, že na tuto úroveň se cena nájemného dostala postupným navyšováním.

Požaduje-li tedy žalobce bezdůvodné obohacení za rok 2012 v průměrné měsíční výši 56,09 Kč/m² a za rok 2013 ve výši 69 Kč/m², pak není žádný rozumný důvod jeho požadavku nevyhovět. Výše požadovaného plnění se blíží průměrné ceně nájemného všech výše uvedených bytů (z rozmezí hodnoty 50,02 Kč/m² - 83,82 Kč/m² činí aritmetický průměr 66,92 Kč/m²) a zároveň jde o cenu výrazně nižší, než je cena nájemného v jiných bytech téhož domu (62,52 Kč/m² pro rok 2012 a cirká 80 Kč/m² pro rok 2013).

Požadované plnění je v souladu s výší obvyklého nájemného, je-li srovnatelné nebo dokonce nižší, než nájemné v jiných bytech téhož domu, a v žádném případě neodporuje ani povaze tohoto plnění, jímž je bezdůvodné obohacení.

Odvolací soud (vázan žalobou) pokládá za nepřijatelné, aby osoba užívající byt bez právního důvodu, tedy dopouštějící se civilního deliktu, platila za toto užívání méně, než osoby, kterým k užíváním bytu svědčí řádný právní titul.

Na základě těchto závěrů vyhověl odvolací soud odvolání žalobce (zatímco odvolání žalovaného posoudil jako zcela nedůvodné) a napadený rozsudek v odstavci I. výroku potvrdil podle § 219 o.s.ř. V odstavci II. výroku změnil rozsudek okresního soudu tak, že zavázal žalovaného k povinnosti zaplatit žalobci 17.842,60 Kč se zákonným úrokem z prodlení specifikovaným v odstavci III. (§ 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř.).

Výše úroků z prodlení je odůvodněna tehdy platnou úpravou - Vládním nařízením č. 163/2005 Sb., povinnost k úhradě příslušenství plyne žalovanému z § 517 odst. 1 a 2 obč. zák. a počátek prodlení se odvíjí od splatnosti založeného výzvou k plnění za rok 2012 od 18.12.2013 a za rok 2013 od 31.7.2014.

O nákladech řízení před okresním soudem rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že zavázal procesně neúspěšného žalovaného k náhradě těchto nákladů procesně úspěšnému žalobci v celkové výši 25.457 Kč. Tato částka představuje 1) odměnu advokáta žalobce za 4 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba ze dne 20.12.2013, předžalobní výzva a replika k odporu žalovaného) po 1.000 Kč z tarifní hodnoty 3.185 Kč (§ 7 bod 3 vyhl.č. 177/1996 Sb. dále jen advokátní tarif), tj. 4.000 Kč, za jeden úkon právní služby (návrh na změnu žaloby spočívající v jejím rozšíření o 16.469 Kč) po 1.780 Kč dle § 7 bodu 5 advokátního tarifu a 4 úkony právní služby (vyjádření ke znaleckému posudku a účast u jednání před okresním soudem ve dnech 9.9.2014, 1.10.2014 a 15.9.2015) po 1.900 Kč z tarifní hodnoty 19.654 Kč dle § 7 bodu 5 advokátního tarifu, tj. 7.600 Kč. Odměna advokáta činí celkem 13.380 Kč. 2) náhradu hotových výdajů ve výši 9 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu, tj. 2.700 Kč, 3) 21% DPH ze součtu těchto položek, tj. z částky 16.080 Kč, 3.377 Kč, neboť zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, 4) zálohu 5.000 Kč na vypracování znaleckého posudku, 5) soudní poplatek 1.000 Kč.

Podle § 224 odst. 2 a § 148 odst. 1 o.s.ř. zavázal odvolací soud žalovaného i k náhradě nákladů řízení státu ve výši 4.044 Kč - znalečné na účet Okresního soudu v Karviné.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že zavázal procesně neúspěšného žalovaného k náhradě těchto nákladů procesně úspěšnému žalobci v celkové výši 7.800 Kč. Jedná se o 1) odměnu advokáta žalobce z tarifní hodnoty 17.842 Kč za odvolání podle § 7 bodu 5 advokátního tarifu, tj. 1.820 Kč, z tarifní hodnoty 1.811 Kč za vyjádření k odvolání žalovaného, tj. 1.000 Kč dle § 7 bodu 3 advokátního tarifu a za účast u odvolacího jednání z tarifní hodnoty 19.654 Kč dle § 7 bodu 5 advokátního tarifu, tj. 1.900 Kč. Odměna celkem 4.720 Kč. 2) Náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu, tj. 900 Kč, to vše navýšeno o 21% DPH, tedy o částku 1.180 Kč a soudní poplatek 1.000 Kč.

Lhůta k plnění je odůvodněna ust. § 160 odst. 1 větou před středníkem o.s.ř. a platebním místem je podle § 149 odst. 1 o.s.ř. advokát žalobce.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **není dovolání přípustné.**

V Ostravě dne 1. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Eva Gergišáková

JUDr. Radmila Baďurová v.r.
předsedkyně senátu